Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per FrancescRiera el dl., 08/11/2021 - 00:00

Dn 12,1-3
He 10,11-14.18
Mc 13,24-32

LA "PASSIÓ I RESURRECCIÓ" DELS NOSTRES MONS

Han de caure molts "superstars" abans que arribi el Fill de l'Home.

1. Una pàgina d'apocalipsi esotèrica? O la descripció realista dels nostres mons?

Llegim avui la part central d'un text ben difícil, el discurs apocalíptic. Abans el discurs fotografia els cataclismes del s. I, tan traduïbles al s. XXI, amb els nostres ferotges escalfaments global, pandèmies, crisis econòmiques, fam, conflictes nuclears...

No podem ser ingenus. Si la primera pàgina del llibre del Gènesis proposava el mite de la creació del món, Mc posa en llavis de Jesús la realitat de la descreació, quan els humans, rosegats pels nostres egocentrismes, destruïm el món. Cadascú sap quines són les contradiccions i cataclismes que li cal viure en aquest món endimoniat (des de dintre seu, des del fora proper, des del fora global).

Tal vegada hauríem de recollir dels apocalíptics una certa clarividència sobre la nostra història. Però el cristià ha de saber llegir les "passions i creus" com els dolors d'infantament del Món Nou de Déu.

"Qui vulgui venir amb mi que agafi la seva creu, qui vulgui salvar la vida la perdrà". Qui encaixi els seus propis apocalipsis i es mantingui fidel al missatge del Regne, podrà esperar que li sigui donada (de manera del tot gratuïta) l'esclatant manifestació de la nostra gran esperança, la manifestació de Jesucrist el nostre Salvador.

En l'evangeli d'avui, en el cor de Jesús a les portes de la seva mort, continua bategant l'esperança (no gens ingènua, contra tota esperança!) en el Regne, com en els primers dies optimistes de Galilea.

2. Jesús començava el seu discurs parlant-nos dels "genets de l'apocalipsi"

1. L'engany de falsos profetes... (Mc 13,5), no us deixeu ensarronar! Ens asseguren: "jo sóc la salvació". Cada època té els seus falsos messies: poden venir del món de la religió, de la filosofia, de la política, de l'economia...

2. Els horrors de les guerres (Mc 13,7). La gent apocalíptica veu en tot això el cataclisme, la fi. "No cregueu que ha arribat la fi, es tracta de dolors d'infantament de la nova era que neix, és el món vell que s'autodestrueix".

3. Les persecucions (Mc 13,9) vingudes de fora (i de dintre!). El cristià haurà de portar la creu, rere Jesús. Us perseguirà l'Estat, l'autoritat religiosa i fins i tot la pròpia família. I haureu de suportar les vostres contradiccions i nicieses internes.

4. La profanació del que crèieu "sagrat", el Temple... (Mc 13,14) no us escarrasseu a salvar-lo, fugiu! Quan passi això no ploreu pel Temple, no enyoreu un sistema caduc, més aviat fugiu-ne, és incapaç de portar el Regne de Déu.

No us deixeu enredar, l'arribada del Fill del l'Home serà del tot patent! Heu de comptar amb totes aquestes passions, el Món Nou de Déu no arriba gens ingènuament. Els cinc "genets de l'apocalipsi", diran els apocalíptics. Cinc "purificacions", una "passió" en cinc quadres, diran els deixebles de Jesús.

3. L'esclat del Messies alliberador: l'al·leluia final (Mc 13,24-27)

L'evangeli d'avui ens fa llegir el punt joiós, culminant del discurs de Jesús. Malgrat tot, malgrat els dolors d'infantament, neix el Regne.

El lector imagina Jesús, el Senyor, venint majestuós de la dreta de Déu, acompanyat del cant d'al·leluies, com quan en el Messies de Händel el cor exulta repetitiu: "Al·leluia! El bon Déu Omnipotent ja Regna! Rei dels reis i Senyor dels senyors! Al·leluia!, Al·leluia!".

Els partidaris dels inferns d'aquest món s'omplen de planys perquè el seu imperi ha acabat. Déu ja ha posat termini al seu regnat

Cauen les estrelles, el sol i la lluna (les llumeneres, els poders d'aquest món, els "superstars"). No és que el Fill de l'Home arribi a través del desastre, sinó que la seva arribada trastorna el món vell. La seva esplendor, l'anul·la; ja no hi ha astres que il·luminin davant la seva llum.

Rere la terrible tempesta, on cau fins i tot el vell sol, esclata triomfalment un altre Sol, arriba solemnement el Messies alliberador. Reuneix, des dels quatre vents, els membres del Poble de Déu i es fa realitat el Regne tan llargament anhelat.

En les apocalipsis arribava el Jutge per condemnar. Aquí no hi ha judici condemnatori sinó l'aparició de la salvació, l'inici del Món Nou. Notem que no hi ha cap referència al càstig de l'injust.

És important observar que qui arriba portant-nos el Regne, no és el Messies de David, guerrer i triomfador. Arriba un altre tipus de personatge: el "Fill de l'Home", el qui carrega amb la tragèdia de la condició humana.

Avui Jesús ens anima a viure no ingènuament i a viure amb una immensa esperança (Mc 13,28-32). A esperar la resurrecció encaixant la passió i la mort, amb el Senyor.

ETIQUETES
APOCALIPSI FILL D'HOME MESSIES